

Pört nyert a város

Csak Faragó Ödönt kötelezte a törvényszék a Turandot fordítási díjának megfizetésére

(A Délmagyarország munkatársától.) Már a második esztendeje, hogy a város radikálisan megoldotta, reménysége szerint egyszer és mindenkorra a színház problémáját a házi-kezelés rendszerének bevezetésével és sikeres kipróbálásával, de azért időnkint még mindig fölbukkannak jelenségek, amelyek azt bizonyítják, hogy a megoldás mégsem tekinthető százszázalékosnak, hogy a színház utolsó esztendői nem likvidálódtak teljesen a házi-kezeléssel. A pörök egész lavínja indult meg a házi-kezelésbe vétel óta és a pörös felek nem mindig tudják biztosan, hogy kivel szemben van követelésük, azt azonban holtbizonyosan tudják, hogy követelésük van. Pörölnék a régi színészek, akik megszolgált járandóságukat nem kapják meg, a kereskedők, akik hitelt nyújtottak, a hitelezők, akik váltók formájában őrzik a bizonytalanságok emlékét. Pörlik a régi direktorokat, Andort és Faragót, de pörlik a várost is, mint a direktorok jogutódjait. Ezek a pörök mindig érdekesek, mert minden tárgyaláson napfényre kerül néhány újabb részlet, újabb adat a szegedi színház legutolsó korszakának históriájából.

A szegedi törvényszék Weisz-tanácsa, mint felebbezési bíróság a napokban tárgyalta azt a pört, amelyet Liptay Károly indított az ismeretes Turandot-ügyben Faragó Ödön, illetve a város ellen. A járásbíró kimondotta, hogy Liptaynak csakis Faragóval szemben lehet követelése, mert a város nem felelős Faragó Ödön adósságaiért. A bíróság ezért Faragó Ödönt kötelezte Liptay követelésének kifizetésére, bár a járásbírósi tárgyaláson dr. Deutsch Imre ügyvéd, Faragó képviselőjében azzal védekezett, hogy a város, amikor házi-kezelésbe vette a színházat és Faragó Ödönt ideiglenesen művezető-igazgatóként al-

kalmazta, átvette az igazgató kötelezettségeit.

A felebbezési tárgyaláson a város nem is képviseltette magát. Faragó Ödön képviselője, dr. Deutsch Imre azt igyekezett bizonyítani, hogy a város tartozik Liptaynak, nem pedig Faragó Ödön, mert minden olyan ítélet után, amely a város kötelezettségét nem állapítja meg, eldöntetlen marad az a kérdés, hogy abban az esetben, ha a város nem jogutódja Faragónak, ha a színház átvétele nem tekinthető üzletátruházásnak, miért fizette ki a város Faragó tartozásainak egy részét. Három egymásután következő hónapban ugyanis a város beváltotta azokat a váltókat, amelyeket annak idején Faragó Ödön adott Andor Zsigmondnak a színház felszerelésének vételére fejében. Ha a város nem tekintette volna magát Faragó jogutódjának, ha nem üzletátruházásnak tekintette volna a színház házi-kezelésbe vételét, akkor ezeket a váltókat sem fizette volna ki. Így annak a formai szerződésnek, amelyre most a város, mint bizonyító erejű okiratra hivatkozik, bizonyító ereje nem lehet.

A törvényszék helybehagyta az elsőfoku ítéletet és Faragó Ödönt kötelezte a pörölt összeg kifizetésére. Kimondotta a törvényszék azt is, hogy a várossal szemben támasztott követelés alaptalan.

A Liptay-pör előzményeihez tartozik, hogy Faragó Ödön annak idején lefordította a Turandot-t és olyan megállapodást kötött Liptayval, hogy a fordítás honoráriumát két részletben fizeti meg. Az első részletet pontosan meg is fizette, mire azonban a második részlet esedékessé vált volna, bekövetkezett az összeomlás és Faragó, aki már nem vállalkozó-igazgatója, hanem művezető-igazgatója volt a színháznak, nem fizette ki a második részletet.

fizetése fejében százötvenmillió koronát fizessen meg Szabó Gyulának.

A szövetkezet felebbezése folytán a szegedi törvényszék elé került az ügy, ahol a felebbezést a Tóth-tanács tárgyalta. A törvényszék azonban indokai alapján helybenhagyta a járásbíró ítéletét s végrehajthatónak mondotta ki az ítéletet.

A megítélt összeg kifizetése után a szövetkezet most már a Kuria elé vitte az ügyet. A Kuria a múlt hét szerdáján tüzte ki az ügynek tárgyalását. A Kuria meg is kezdte a tárgyalást, de annak tárgyalását félbeszakította s folytatását mára tüzte ki. Ma azután kihirdette az ítéletet, mely a szövetkezet felülvizsgálati kérelmét elutasította, a törvényszék ítéletét helybenhagyta s a szövetkezetet az összes s igen jelentékeny összeget kitevő perköltség megfizetésére is kötelezte.

Szabó Gyulának így a második pöre végződik sikerrel a szövetkezet ellen. A múlt hetekben fejeződött ugyanis be a lakáspöre. A szövetkezet a lakás átadása iránt indított ellene pört, a járásbíró előtt meg is nyerte, de a törvényszék Szabó Gyulának adott igazat. Most kezdődik a harmadik pör, amelyben Szabó Gyula a végkielégítést fogja követelni a szövetkezettől.

Véres május Varsóban

Budapest, május 2. Budapestén május elseje a legnagyobb csendben és rendben folyt le. Hasonlóképpen nyugalom volt egész Európában. Párisból, Berlinből, Bécsből, Grácából, Prágából, Belgrádból és Szófiából egyaránt nyugodt május elseji ünnepségeket jelentenek. Kivétel egyedül Varsó, ahol a szocialisták korményét kommunista rohamcsapatok megtámadták, ebből verekedés, majd lövöldözés támadt, amelynek során három embert agyonverték, négyet veszélyesen, 50-et, közöttük Warski képviselőt könnyebben megsebesítették.

A Wiczor Warszawski és a Czas nyolc halotról és kétszáz sebesültről tud, a Glos Narodu jelentése szerint az összeütközéseknek két halottjuk, tíz súlyos és száz könnyen sebesültjük van. A Kurjer Codzienny négy halottat és tizenöt súlyos sebesültet jelent. A harcok folyamán mindkét részről számos revolverlövés történt. A rend helyreállítása után a szociáldemokraták akadálytalanul megtarthatták tüntető felvonulásukat, míg a kommunista tüntetőket a rendőrség kergette széljél.

A törvényszék másodszor is kétévi börtönre ítélte Kiss Gyulát

(A Délmagyarország munkatársától.) 1926 karácsonyán történt, hogy az egyik Rákóczi-téri vendéglőben Kiss Gyula asztalosmester összeszólalkozott Osznovits Sándor rézöntővel. Az összeszólalkozás után mindketten kijutottak a Rákóczi-térre. A két haragos itt egymásnak rontott. A dulakodás hevében Kiss Gyula kirántotta zsebkését és olyan szerencsétlenül szurta meg Osznovitsot, hogy az nemsokára elvérzett. Kiss Gyula ellen szándékos emberölés címén indult meg az eljárás.

A szegedi törvényszék annak idején Kiss Gyulát bűnösnek mondotta ki és kétévi börtönre ítélte. Felebbezés folytán a tábla elé került az ügy. A tábla a törvényszék ítéletét megsemmisítette és új főtárgyalás megtartására utasította a törvényszéket. A tábla ugyanis elrendelte Kiss Gyula elmebeli állapotának megvizsgálását.

A törvényszék Gömör-tanácsa tegnap tárgyalta újból Kiss Gyula ügyét. A vádlott kihallgatása alkalmával önvédelemre hivatkozott, majd elmondotta, hogy teljesen részeg volt és nem tudja, hogy mit követett el. A bíróság végül is Kiss Gyulát ismét bűnösnek mondotta ki és kétévi börtönre ítélte.

Az ítélet ellen Kiss Gyula felebbezést jelentett be.

Dr. Pollner Ödönt választották meg Tóth Károly örökébe

A szegedi egyetem jövő évi rektora: dr. Désy Lajos

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi Ferenc József Tudományegyetem tanácsa prorektorválasztó ülésre jött össze, amelyen dr. Pollner Ödön nyilvános rendes tanár a jogi és államtudományi kar professzorát, a tragikus körülmények között elhunyt Tóth Károly helyébe az év hátralévő részére prorektorra választotta meg.

Ezután az egyetem tanácsa rektorválasztó ülést tartott, amelyen egyhangulag dr. Désy Lajos egyetemi nyilvános rendes tanárt a bölcsészeti kar professzorát a jövő évi tanévre az egyetem rektorává választotta meg. Az egyetem felsőházi tagválasztása az ülésen nem került szóba.

Szabó Gyula a Kurián is megnyerte pörét a cipőszövetkezet ellen

Nemcsak elnöke, de alkalmazottja is volt Szabó Gyula a szövetkezetnek

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes az a pör, amit Szabó Gyula, a kereskedelmi és iparkamara nyugalmazott titkára a felsővárosi cipőszövetkezet ellen indított. Szabó Gyula ugyanis éveken keresztül elnök-igazgatója volt a szövetkezetnek. Pár évvel ezelőtt azonban, amikor az igazgatóságot a közgyűlés újjáalakította, az újjáalakított igazgatóságba azok kerültek be, akik elégedetlenek voltak Szabó Gyulának a szövetkezetben kifejtett működésével. Az igazgatóság új elnököt választott Szabó Gyula helyett s azt a határozatot hozta, hogy az elnöki állással együtt Szabó Gyula igazgatói állását is elvesztette.

Szabó Gyula azonban ebben a döntésben nem nyugodott meg. Azt vitatta, hogy ő nemcsak elnöke, de alkalmazottja is volt a szövetkezetnek s habár az igazgatóságnak joga van is más elnököt választania, az ő alkalmaztatási viszonya csak szabályszerű felmondás útján volt megszüntethető. Bejelentette ezért igényét a felmondási időre eső fizetésére és a végkielégítésre is. Miután azonban a cipőszövetkezet ezeket az igényeket nem

tartotta teljesíthetőnek, pört indított a szövetkezet ellen, egyelőre csupán a felmondási időre eső fizetése iránt.

Első fokon a szegedi járásbíró, mint munkaügyi bíróság ítélkezett a kereset felett. A szövetkezet azzal védekezett, hogy Szabó Gyula nem volt alkalmazottja a szövetkezetnek, hanem elnöke s nem alkalmazotti fizetést, hanem elnöki tiszteletdíjat kapott a szövetkezettől. Előadta a szövetkezet azt is, hogy már csak azért sem lehetett Szabó Gyula alkalmazott, mert minden alkalmaztatáshoz a központ jóváhagyása volt szükséges, Szabó Gyula alkalmaztatását azonban az IOKSz soha nem hagyta jóvá, ilyen határozatot soha nem is terjesztettek fel jóváhagyás végett a központhoz s mert Szabó Gyula volt az elnök, az ő mulasztása következtében maradt el a jóváhagyás feletti döntés.

A járásbíró azonban nem tekintette helytállónak a szövetkezet védekezését s megállapítván Szabó Gyula alkalmazotti minőségét, arra kötelezte a szövetkezetet, hogy egy évi